

ЗНАКОВА СИТУАЦІЯ У ДИСТАНЦІЙНІЙ ОСВІТІ

Синебрюхов Ю.Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут» Харків*

Ми вже відзначали особливості дистанційного навчального процесу як семіотичної реальності, пов'язанні з організацією мови комунікації, діалогу між агентами, або між двома послідовними стадіями розуму однієї особистості. Еквівалентність процесу придбання знання і структури комунікації, зазначені Ч. С. Пірсом може мати для нас неперехідне значення.

Відтворення якостей і стану навчального процесу вимагає опори на схеми, що становлять об'єкт пізнання таким чином, що наступна стадія розуміння буде розвитком уявлення того ж самого об'єкта.

Такою схемою, що підтримує постійний розвиток *знання-передачі* може бути, за нашим поданням, знакова ситуація цього знання, коли, для кожного конкретного випадку, знак стає знаком тільки в ситуації інтеракції, яка, у свою чергу, є основою формування *значення*.

Цікаво відзначити, що традиція описувати знакову ситуацію (ЗС) за допомогою трьох атрибутів, сходять ще від Аристотеля, від його риториці, справа якої «не переконувати, але в кожному даному випадку, *знаходити* способи переконання».

Якщо у Аристотеля атрибутами були: "говорити", «слухати», «предмет мови», то потім з'явився трикутник Огдена-Річардса з його «означаєчим», «означаючим» та «значенням», трикутник Міда, трикутник Пірса і т.д.

Така схема еволюції денотації знання, що дозволяє, як нам представляється, створювати ситуацію виникнення *значення* в дистанційній освіті (ДО).

В порядку розвитку схеми Пірса-Виготського можна запропонувати обговорення «якості знака» як знака особистості що розвивається і навіть слідом за Перібаньягамом говорити про «знаках особистості» (атрибути семіозиса), формованих *знаками-знаннями*.

Потім потрібно приділити увагу третьому атрибуту знакової ситуації в ДО – умовах народження *значення - інтеракції*, власне *діалогу в навчанні*.